

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Maria Mysiak
Sędziowie	Sędzia WSA Katarzyna Grzegorzczuk-Meder, Sędzia WSA Katarzyna Sokołowska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 lipca 2021 r.
sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego Szczecin-Śródmieście w Szczecinie
na uchwałę Rady Miasta Szczecin
z dnia 28 lipca 2020 r. nr XX/623/20
w przedmiocie nadania Statutu samorządowej instytucji kultury o nazwie „Willa
Lentza”

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały.

Na oryginale właściwy/we podpis/y
za zgodność z oryginałem
ST. SEKRETARZ SĄDOWY

Teresa Ziemer

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy Szczecin Śródmieście w Szczecinie wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargę na uchwałę Rady Miasta Szczecin z dnia 28 lipca 2020 r., nr XX/623/20 w sprawie nadania statutu samorządowej instytucji kultury o nazwie „Willa Lentza”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego z 2020 r., poz. 4148.

Akt został zaskarżony w całości. Skarżący podniósł zarzut istotnego naruszenia prawa – art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), dalej jako „ustawa”, poprzez niewskazanie w statucie Willi Lentza, stanowiącym załącznik do opisanej wyżej uchwały, siedziby ww. instytucji kultury, podczas gdy przywołany przepis ustawy stanowi, że statut zawiera nazwę, teren działania i siedzibę instytucji kultury.

W ocenie Skarżącego Prokuratora redakcja art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy nie pozostawia wątpliwości, że zamieszczenie w statucie instytucji kultury jej siedziby ma charakter obligatoryjny, a w konsekwencji brak wskazania siedziby ma charakter istotnego naruszenia prawa, co winno skutkować stwierdzeniem nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

W odpowiedzi na skargę Prezydent Miasta Szczecin wniósł o jej oddalenie wywodząc, że wskazanie siedziby samorządowej instytucji kultury to kwestia, która musi zostać bezwzględnie uregulowana w uchwale dotyczącej powstania instytucji. Wskazanie miejscowości, w której zarząd instytucji będzie miał swoją siedzibę powinno mieć, zdaniem organu, również miejsce w statucie, a treść obu dokumentów powinna być w tym zakresie zbieżna.

Odnosząc się do zarzutów skargi Organ podniósł, że w § 2 uchwały Rady Miasta Szczecin z dnia 28 lipca 2020 r., nr XX/622/20 w sprawie utworzenia samorządowej instytucji kultury o nazwie „Willa Lentza”, wskazano iż jej siedzibą jest miasto Szczecin. Na analogiczną siedzibę instytucji wskazuje § 4 statutu. Siedziba instytucji została wskazana w Księdze Rejestrowej Instytucji Kultury, gdzie została ona wpisana pod nr 14/20, ze wskazaniem adresu.

W tych okolicznościach wątpliwym jest twierdzenie Skarżącego Prokuratora, iż zaskarżona uchwała pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa. Organ

zaznaczył, że mając na uwadze zastrzeżenia Prokuratora wyartykułowane w skardze podjął działania zmierzające do zmiany zaskarżonej uchwały.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie zważył co następuje:

Skarga okazała się zasadna.

Jej przedmiotem jest akt prawa miejscowego - uchwała Rady Miasta Szczecin z dnia 28 lipca 2020 r., nr XX/623/20 w sprawie nadania statutu samorządowej instytucji kultury o nazwie „Willa Lentza”.

„Willa Lentza” jest instytucją kultury utworzoną na podstawie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Organizatorem – w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy jest Gmina Miasto Szczecin. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy instytucje kultury działają na podstawie aktu o ich utworzeniu oraz statutu nadanego przez organizatora. Instytucja kultury o nazwie „Willa Lentza” została utworzona uchwałą Rady Miasta Szczecin z dnia 28 lipca 2020 r., nr XX/622/20. W § 2 tej uchwały wskazano, że siedzibą instytucji jest miasto Szczecin. Jednocześnie uchwałą z tego samego dnia – 28 lipca 2020 r., nr XX/623/20, nadano „Willi Lentza” statut.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy statut zawiera:

- 1) nazwę, teren działania i siedzibę instytucji kultury;
- 2) zakres działalności;
- 3) organy zarządzające i doradcze oraz sposób ich powoływania;
- 4) określenie źródeł finansowania;
- 5) zasady dokonywania zmian statutowych,
- 6) postanowienia dotyczące prowadzenia działalności innej niż kulturalna, jeżeli instytucja zamierza działalność taką prowadzić.

Omawiana regulacja wskazuje jakie obligatoryjne elementy winien zawierać statut instytucji kultury. Wśród tych elementów wymieniono siedzibę.

W tym miejscu wyjaśnić należy, że statut instytucji kultury pełni doniosłą rolę, zakreśla bowiem prawne ramy jej działania. Stąd też każdy z wymienionych w przywołanym przepisie ustawy element, który dokument ten winien zawierać ma charakter istotny, a jego pominięcie przesądza o istotnym naruszeniu prawa.

Wbrew twierdzeniom organu w § 4 statutu „Willi Lentza” nie wskazano jej siedziby, a jedynie teren działania. Nie są to pojęcia tożsame o czym świadczyć

może chociażby okoliczność iż we wspomnianym art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy zostały one wymienione odrębnie jako wymagane elementy statutu. Siedzibą instytucji jest miejscowość, w której rezyduje organ zarządzający, natomiast terenem działania jest obszar, na którym działalność instytucji się odbywa, przy czym teren działania jest pojęciem zakresowo szerszym, co wynika chociażby z przywołanego przez Organ § 4 statutu, który przewiduje możliwość prowadzenia przez „Willę Lentza” działalności na terenie całego kraju oraz za granicą.

Sąd nie podzielił argumentacji Organu zmierzającej do wykazania, że skoro siedziba instytucji została wskazana w akcie założycielskim i księdze rejestrowej, to niewskazanie jej w statucie nie stanowi naruszenia prawa. Ranga statutu, jako dokumentu, który stanowi podstawę działania instytucji kultury przesądza bowiem o tym, że brak jakiegokolwiek elementu przewidzianego przepisami ustawy stanowi naruszenie prawa i to naruszenie istotne. Gdyby bowiem ustawodawca uznał, że wystarczającym jest wskazanie siedziby instytucji w akcie założycielskim, to dałby temu wyraz w przepisach ustawy. Skoro jednak ustawodawca w tym samym akcie prawnym uznał, że siedziba powinna być wskazana zarówno w akcie założycielskim, jak i w statucie, to oznacza, że formułując powyższe dokumenty organizator nie mógł wskazać siedziby w żadnym z nich pominać.

Z tych względów Sąd, na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 – j.t. ze zm.), stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały.

He originale właściwy we podpis/y
za zgodność z oryginałem
ST. SEKRETARZ SĄDOWY

Teresa Zauerman